

[Socialministeren.]

tisk Retning, at Partiet kunde slutte sig til den Opfattelse, der var gjort gældende af det moderate Venstre i vore Fædres Tid.

Det viste sig imidlertid, at det gik ikke paa den Maade. Det Forslag, der blev stillet af det moderate Venstre i 1891, er nøjagtig enslydende med det Lovforslag, jeg fremsatte paa Regeringens Vegne, og det blev den Gang anbefalet i Folketinget bl. a. af daværende Folketingsmand Ravn, som gjorde gældende, at Hovedtanken: Kommunernes Ret til Eftergivelse af Fattighjælp var blevet saa afholdt omkring i Kommunerne, at det vilde være vanskeligt at forlade den.

Det moderate Venstre mente altsaa i 1891, at Kommunalbestyrelserne burde have saa meget Selvstyre, at de til enhver Tid havde Ret til at eftergive den Fattighjælp, som de skønnede det rimeligt at eftergive, og samtidig stillede det moderate Venstre Krav om, at den, der ikke i 2 Aar havde faaet Fattighjælp, skulde have Ret til at forlange tidligere erholdt Fattighjælp eftergivet.

Dette Krav var ikke det daværende egentlige Venstre tilstrækkelig radikalt, og da Socialdemokraten P. Holm stillede et Underændringsforslag om at forandre de 2 Aar til 1 Aar, udtalte Venstres Fører Hr. Berg følgende:

„Saa kommer jeg til Spørgsmaalet om Eftergivelsen, og der har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) gjort mig Sagen meget let. Jeg stemmer, som han, for Underændringsforslaget under Nr. 25, altsaa for 1 Aar, og det er mig ganske ubegribeligt, at vi, naar vi give os til at forhandle om dette, i et lille Land, der er saa let at overse, og hvor det er saa let at iagttage de Bevægelser, som en saadan lille Bestemmelse fremkalder, staa tilbage og ere bange for at gøre et Skridt, som i lang Tid har været gældende Ret i Tyskland.“

Belært af mine historiske Kundskaber, turde jeg dog ikke være saa radikal, som det egentlige Venstre var i 1891, og jeg nøjedes derfor med at stille det Forslag, som det moderate Venstre stille i 1891. Det nyttede ikke noget, thi det viste sig ved Forhandlingerne i Landstinget, at det konservative Folkeparti ikke var skredet frem i sin Opfattelse, men at Venstre til Gengæld var gaaet tilbage og nu stod paa den anden Side af det moderate Venstre i 1891.

Følgen af de lange Forhandlinger i Landstinget er da blevet, at man ikke fra Venstres Side og endnu mindre fra det konservative Folkepartis Side ønsker at

indrømme Kommunerne det Selvstyre, som det moderate Venstre ønskede i 1891, idet de mener, at man skal blive staaende ved de gældende Bestemmelser, dog med den Ændring, at man nu skal kunne forlange Fattighjælp eftergivet efter 3 Aars Forløb, i Modsætning til de 5 Regnskabsaar, der kræves i Øjeblikket. Dertil er der saa knyttet en særlig Bestemmelse af den Art, man i øvrigt ønskede at undgaa, nemlig at Kommunalbestyrelserne kan eftergive Fattighjælp, der er ydet inden denne Lovs Ikrafttræden i Anledning af 10-Aarsdagen for Genforeningen.

Som Forholdene foreligger, maa jeg advare ærede Medlemmer af Folketinget mod enhver Bestræbelse i Retning af at nærme sig det moderate Venstres fri-sindede Standpunkt fra 1891 og skal anbefale Landstingets Forslag i den foreliggende Skikkelse.

Bjerring: Jeg maa som den højt-ærede Socialminister beklage, at det ikke lykkedes at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det oprindelig blev fremsat, og hvorved der tilstræbtes en mere fast Ordning paa dette Omraade, end vi har i Øjeblikket.

Den 15. Maj 1929, kort efter at den nuværende Regering var traadt til, fremsatte Socialministeren Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp, som indeholdt den Bestemmelse, at al den Fattighjælp, der var ydet indtil den 5. Juni 1929, skulde eftergives. Dette Lovforslag vedtoges den 24. Maj her i Folketinget og sendtes herfra til Landstinget, hvor det gik i Udvalg, men ikke naaede at blive færdigbehandlet, inden Rigsdagen hjemsendtes den 30. Maj.

Ved Rigsdagssamlingens Begyndelse fremsatte Socialministeren den 16. Oktober 1929 et Forslag til Lov om Ændringer i Fattiglovens § 35. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Socialminister for dette Lovforslags Fremkomst og ikke mindst, fordi den højtærede Socialminister derved har tilfredsstillet det Krav, som blev fremsat fra Oppositionens Side i dette høje Ting og i Landstinget om at fremskaffe yderligere Oplysninger. Som ærede Medlemmer vil se, er der i det oprindelig fremsatte Lovforslag en udførlig Statistik over Fattighjælpsudgifternes Stigning, over Stigningen af det Antal Personer, der falder ind under Fattighjælp, og over Stigningen i Hjelpekasseudgifterne. Det vil sikkert interessere alle Kommunal-mænd, der har beskæftiget sig med Forsørgelsesvæsenet, at faa disse Oplysninger.